

GAME RECAP #19: ITALIË - CUBA

ZATERDAG 21 JULI 2018, PIM MULIERSTADION HAARLEM, NEDERLAND

Weer: Fris | Eerste pitch: 14:00 uur

Toeschouwers: Ja

Het was een wedstrijd om des keizers baard, een duel voor de vierde en vijfde plaats, maar toch zat het Pim Mulier zeer vol voor de zaterdagmiddagwedstrijd. Italië en Cuba mochten uitmaken wie er met de eerste plek naast het podium vandoor zou gaan. Het werd... een wedstrijd voor een plek die er niet toe doet.

Tsja, pijnlijk maar waar: de beide teams leken niet bepaald gebrand om er met een troostprijs vandoor te gaan. Het begin van beide ploegen was voortvarend, want beide teams zetten een run op het bord in hun eerste slagbeurt. Met één uit sloeg Dainier Galvez een honkslag en Ariel Sanchez sloeg hem naar drie met een spijkerharde double. Sergio Barthelemy sloeg vervolgens Galvez over de plaat met een gronduit naar één,

dus de Cubanen leken hun zinnen gezet te hebben op de voor hun hoogste haalbare plek.

De Italianen deden echter meteen iets terug in de onderste helft van de eerste inning en wel via ex-Major Leaguer Chris Colabello. De veteraan haalde vol uit en de wind (die naar het rechtsveld stond) deed de rest. De bal zeilde over het hek in rechts voor de eerste Italiaanse run, maar daar bleef het de eerstvolgende paar innings bij.

Italiaanse starter Andrea Pizziconi's dag zat er na één inning alweer op, maar al snel werd duidelijk dat Italië voor een dagje 'bullpenning'. Mattia Aldegheri gooide 1.1 innings, Valerio Simone 0.2 en Claudio Scotti stond dus in de vierde inning

als vierde Italiaan op de heuvel. Hij had het heel zwaar. Een openingsvrijeloop voor Cedeño, een honkslag voor Santoya en een stootslag-honkslag van Acebey laadden de honken vol. Jorge Jhonson pinch-hitte voor Aballe (in de vierde inning...), en Jhonson kreeg vier wijd. Cedeño kwam over de plaat en de Cubanen stonden 2-1 voor, met de honken nog steeds vol en niemand uit.

Wederom bewezen de Cubanen die hier in Haarlem waren niet bepaald goed in honkbal, want de ploeg rende zichzelf uit de inning. Een gedwongen loop op thuis was niet bepaald te voorkomen; Freddy Noguera maakte een geweldige play met zijn blote hand en gooide de Cubaanse loper van drie uit. De suicide squeeze die vervolgens (met de honken vol....) geprobeerd werd, faalde keihard. Medina kon zijn knuppel niet tegen de bal krijgen, dus Acebey rende regelrecht in de armen van de wachtende catcher. Medina sloeg vervolgens een vangbal voor de derde nul en de Cubanen verlieten de inning met slechts één punt na de honken vol te hebben met niemand uit.

De Italianen zagen hun kans schoon en maakten in de tweede helft van de inning direct gelijk. Een vrije loop voor Sambucci en een honkslag van Leonardo Zileri zetten lopers op de honken en Mattia Mercuri cashte een run in. De Italianen leken door de duwen, door op een verre vangbal van Deotto beide lopers te laten taggen, maar het agressieve honklopen was voor niets. Slechts één run kon scoren, maar het duel was weer gelijk.

Lang konden de Zuid-Europeanen echter niet genieten van hun voorsprongen, want de Cubanen traptten het gaspedaal een halve inning later keihard in. Een beetje hulp van de Italianen werd ook niet afgeslagen. Galvez, Sanchez en Barthelemy kregen achter elkaar vier wijd (twee verschillende pitchers). De Italianen deden een poging uit de inning te komen door een dubbelspel over thuis te spelen vanaf drie, maar catcher Deotto keilde de bal het rechtsveld in. Eén uit werd gemaakt op thuis, maar één punt scoorde.

Santoya volgde met een twee-RBI-single een squeeze van Cosme bracht het vierde punt van de inning over de plaat. Blanco zette een uitroepteken achter de inning door met een honkslag het zevende Cubaanse punt van de wedstrijd over thuis te brengen.

Daarmee was het duel eigenlijk wel gespeeld, maar moesten er nog viereneenhalve inning worden gespeeld. Er gebeurde zo nu en dan nog wel wat interessants, bijvoorbeeld in de zesde Italiaanse slagbeurt. Federico Celli vermoordde een bal en pimpte hem de pan uit. Eén probleem: de bal belandde tegen de muur in het linksveld. Celli wandelde naar één en werd direct gewisseld. Zelfs in de wedstrijd voor de vierde plaats en met een ruime achterstand schroomde de Italiaanse coach niet om één van zijn betere spelers te wisselen voor 'lack of hustle'.

Celli's pinch-runner scoorde in die inning ook nog, dankzij een RBI-single van Mattia Mercuri. De stand was nog steeds 7-3 in het voordeel van Cuba en na tweeëneenhalf uur wedstrijd zaten we op vijfeneenhalve inning.

De Italianen gaven het nog niet op, want in de tweede helft van de zesde inning. De Cubanen maakten een aantal fouten, de Italianen sloegen een aantal hits en Chris Colabello kon helaas de wedstrijd niet op zijn kop zetten met een Grand Slam homerun. De veteraan sloeg een grondbal en beëindigde de inning. Het was intussen 7-4 voor de Cubanen en het grote wachten begon...

De Cubanen deden er via Sanchez en een tweepuntenhomerun nog wat bovenop, maar veel leuker maakte dat de wedstrijd niet. Vooral Sanchez manier van knuppel weggoeien (bijna boos) kwam hem op irritatie van de Italianen te staan. De Zuid-Europeanen scoorden nog een erepuntje in de negende inning, maar met 9-5 trokken de Cubanen uiteindelijk aan het langste eind. De ploeg die de hele week niets won, stelde dankzij een goed getimede overwinning op vrijdag en een makkelijke overwinning op zaterdag de vierde plek veilig.

PLAYER OF THE GAME: Yasiel SANTOYA

LEESVOER

22 juli 2018

Nr. 10

